

radio diljem svijeta. Obrazovao se na Sibelius akademiji i na Espoo glazbenom institutu. Koncertni pijanistički debi imao je sa 18 godina, kada je nastupio sa Simfonijskim orkestrom Finskog radija pod ravnanjem Susanne Mälkki. Nakon toga je obišao svijet recitalom u duetu sa sopranisticom Karitom Mattilom, kada je nastupao, između ostalog, u Gulbenkian Foundation u Lisabonu, na Hong Kong Arts Festivalu, u Salle Pleyel i Théâtre du Châtelet u Parizu, Wigmore Hallu u Londonu te u Operi u Zürichu.

- Muzičari su kao sportaši - rano počinjemo. Doduše, mi ne moramo otići u mirovinu mladi, i to je naša sreća. Zato sam ja tako mlad krenuo u glazbu. Počeo sam u dobi od četiri godine i od tad nisam prestao. Nemam limite i mislim da je sve stvar pripreme. Vjerujem da treba puno raditi na sebi, a ja radim i kao dirigent i kao pijanist. Publiku se ne može zavarati jer ona sve to jako dobro osjeća i prepoznaje - dodaje Matvejeff, koji je u karijeri dirigirao djelima širokog repertoara: od Mozartova "Le Nozze di Figaro", preko "Samsona i Dalile" Saint-Saënsa i djela "Lear" Ariberta Reimanna, pa do suvremenih djela. Razvio je širok repertoar koji seže od klasike, preko 20. stoljeća pa do suvremenosti. Njegovo orkestralno djelo "Ad Astra", koje je nedavno izvedeno u Rijeci, finske novine Helsinki Sanomat proglasile su finskim orkestralnim hitom 21. stoljeća.

NEW GENERATION OPERA - Bio je to prvi put da sam se u Rijeci predstavio sa svojim komadom. Napisao sam ga prije deset godina i zanimljivo je da ljudi na njega uvijek jednako reagiraju, neovisno o tome u kojoj zemlji sviram. Ljudske emocije su zapravo iste baš svugdje. Rijeka nije bila iznimka. Zapravo mi je taj komad još jednom pokazao lijepu činjenicu: svi su ljudi jednaki, a to se najbolje vidi u njihovoj reakciji na glazbu - ističe Matvejeff, koji je, napomenimo, i osnivač te umjetnički ravnatelj New Generation Opere, poznate po postavljanju ambicioznih i tehnološki inovativnih opernih predstava. Šef dirigent je Jyväskylä Sinfonie, surađuje s Avanti! komornim orkestrom, Helsinškom filharmonijom, Turku filharmonijom, orkestrom Oulu Sinfonia, Luksemburškim filharmonijskim orkestrom, Estonskim nacionalnim simfonijskim orkestrom... Imenovan je i umjetničkim ravnateljem najstarijeg festivala u Finskoj na kojem se kontinuirano izvodi klasična glazba, Turku Music Festival.

- Iduće ću sezone u Rijeku dolaziti manje, jer imam stvarno jako puno obveza, no svakako dolazim na nekoliko opera i koncerata. Za ovaj me grad vezuje mnogo toga, a najvažniji je osjećaj da sam u svom gradu, koji mi je kao drugi dom. Uživam ovdje raditi i uvijek ću pronaći vremena za Rijeku - kaže Matvejeff koji je u Zajcu dosad dirigirao predstavama "Oedipus Rex", "Don Giovanni", "Andrea Chénier", "Giulio Cesare in Egitto", "Werther", kao i brojnim koncertima.

- Ponosan sam na sve što smo zajednički napravili ovaj orkestar i ja. Mislim da je riječ o glazbenicima koji su iznimno dobri i zaslužuju da se za njih zna i izvan grada, pa čak i izvan države. Osim toga, publika je zaista sjajna. Sve skupa me oduševljava i zato se i dalje rado vraćam - zaključuje Matvejeff. ☺

MUZIKA

Ovim albumom, u produkciji Ricka Rubina, Carlos Santana vraća se svom glazbenom ishodištu s Woodstocka, održanog prije pedeset ljeta. Posrijedi je klasik kakav nije imao još od sredine 70-ih ili barem od konca 90-ih godine kad je objavio najtiražniji album "Supernatural"

AFRICA SPEAKS Novi album gitarističkog virtuozu

Pomladeni Santana u inspirativnoj potrazi za afričkim korijenima

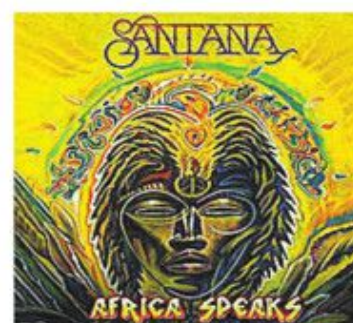
PIŠE
ALEKSANDAR DRAGAŠ

Sredinom kolovoza 1969. godine Santana je na Woodstocku održala jedan od najpamtljivijih nastupa tog povijesnog festivala kao prilično nepoznata latin-rock grupa s blues, afričkim, fusion-jazz i psihodeličnim prizvucima koju je "u vatru" gurnuo njezin tadašnji menadžer Bill Graham, 60-ih i 70-ih najvažniji promotor rock koncerata u

Americi. Rizik se isplatio pa je debi "Santana", objavljen dva tjedna nakon Woodstocka, ubrzo ostvario milijunsku nakladu, slično se dogodilo i s naredna dva albuma, "Abraxas" i "Santana III", a lider sastava Carlos Santana postao jedna od najvećih gitarističkih i rock zvijezda čija uspješna karijera traje i danas. Komercijalni vrhunac ostvario je trideset godina nakon Woodstocka, objavom albuma "Supernatural" uz niz tada aktualnih pjevačkih zvijezda,

a koji je samo u Americi dosegnuo nakladu od petnaest milijuna primjeraka. Ipak, najbolja izdanja grupe Santane kroz koju je prošao

poduži niz glazbenika bila su i ostala ona iz perioda 1969-1974. godine, uz Carlosov solo album "Blues For Salvador" iz 1987. godine. Ukratko, Santana je nakon sredine 70-ih te prije i poslije solidnog "Supernaturala" iz 1999. godine više bio zanimljiv kao koncertni izvođač, čiju ćete gitaru prepoznati čim je začujete, nego kao

latin-rock/afro-beat
SANTANA
Africa Speaks
Concord
★★★★★

Zavodljivi soul elegantnih puma iz glavnog grada Teksasa

Premda hip hop/R&B već godinama predstavlja komercijalni vrhunac afro-američke glazbe, kad je kvaliteta posrijedi smislenije je preslušavati albume onih izvođača koji svoj stil temelje na rhythm & bluesu 50-ih, soulu 60-ih i funku 70-ih, uz dašak gospela. To vrijedi i za crnačko-hispanski duo Black Pumas iz Austina koji čine multiinstrumentalist Adrian Quesada (iz Grammyjem ovjenčanog latin-orkestra Grupo Fantasma) i pjevač i gitarist Eric Burdon, proglašen najboljim novim sastavom na Au-

soul/r&b
BLACK PUMAS
Black Pumas
ATO Records
★★★★

stin Music Awards 2019. Osim što se referiraju na zvuk kakav su njegove diskografske kuće Hi i Stax i tradiciju rasno miješanog soula iz Muscle Shoals, Black Pumas valja preporučiti i poklonicima recentnijih izvođača poput Gary Clark Juniora i Black Joe Lewisa (oboja također iz Austina), Alabama Shakesa (pod vodstvom Brittany Howard) i The Dap-Kingsa (pokojne Sharon Jones), Curtisa Hardinga i Raphaela Saadiqa pa i englesko-uganskog kantautora Michaela Kiwanuke. ☺

Glazbene migracije prijatelja Davida Byrnea i Damona Albarna

Ahmed Gallab, sudanskih korijena, rođen u Londonu, a nastanjen u New Yorku reputaciju je stekao pod scenskim imenom Sinkane, ali i kroz Atomic Bomb! Band u kojem su se našli i Pat Mahoney (LCD Soundsystem) i Money Mark (Beastie Boys), a kao gosti i David Byrne, Damon Albarn, Joshua Redman, Pharos Sanders i drugi. "Depayse" je pak već sedmi Sinkaneov album na kojem na zanimljiv način uspostavlja sveze između afro-beata, funka, reggaea, psihodelije,

Prava oluja udaraljki, orgulja i afrikaniziranih napjeva ponad kojih se razvijaju uraganski uleti Santanine gitare

autor albuma. Stoga "Africa Speaks", bez obzira na to što danas nitko pa ni Santana ne može računati na prodaju albuma dostojnu svoje reputacije, a kamoli naklade iz ranga "Supernaturala", valja izdvojiti kao klasik u njegovom opusu. Uz Carlosa i njegove gošće, španjolsku latin-jazz pjevačicu Buiku i englesku R&B kantautoricu Lauru Mvulu te poduži niz vrsnih glazbenika, za poimanje "Africa Speaks" kao Santaninog klasika jako je zaslužan i producent Rick Rubin. Da vas ne zamaram čije je sve karijere Rubin (re) dizajnirao, valja reći da je na "Africa Speaks" postupio posve drugačije u odnosu na "American Recordings" serijal kojima je Johnnija Casha predstavio u novom i drugačijem svjetlu.

Rubin je postupio i bitno drugačije od Clive Davisa na "Supernaturalu" i "Shamanu" prije dvadesetak godina jer Santana ovdje nije okružen mladim pop zvijezdama nego isključivo glazbom kojom se vraća do afričkih korijena i primarnog konteksta njegovih albuma iz prve polovice 70-ih, kao i onih afro-beat kralja Fele Kutija. "Africa Speaks", dakle, nije ogledalo Santane kao zagasite latin-rock zvijezde okružene pop junošama ili Rubinov redizajn u španijem, "cashovskom" svjetlu nego iznenađujuće potentan, mladenački i rasviran album na kojem se iznova ukazuje Carlosova vizija s Woodstocka.

Santana je Rubinu rekao da zna što je i kako radio s Cashom, Peppersima, Metallicom i drugima, a na Rubinovo pitanje što onda želi od njega, rekao da ga zanima samo "afrička glazba". Instantno su kliknuli jer u deset dana snimili su čak 49 skladbi pa je prilično izvjesno da će "Africa Speaks" dobiti jedan ili više nastavaka. No nije taj album samo "afrička glazba" nego i njena fascinantna fuzija s blaxploitation funkom te blues, jazz, psihodeličnim i latin-rockom. Prava oluja udaraljki, orgulja i afrikaniziranih napjeva ponad kojih se razvijaju uraganski uleti Santanine gitare. ☺

afro/funk
SINKANE
Depayse
City Slang
★★★★

Krautrocka, indie-popa i raznih drugih rukavaca crnačke i bjelačke glazbe tvoreći pitku i slušljivu cjelinu s obiljem razvedenih ritmova, ali i jakim melodijama uz koje pjeva o afričkim korijenima, imigraciji, odrastanju u državi Ohio, melting potu i prožimanju kultura. Povremeno je fokus blago zamagljen, no većim dijelom je "Depayse" djelo uz koje je lijepo putovati iz naslonjača i shvatiti zašto su tolerancija i multikulturalnost jedini pravi odgovori na suvremene izazove svijeta. ☺